

[Ministeren for skatter og afgifter]

betingelser, der gælder for sømænd, skal det foreslåede fradrag også gives til personer, der er beskæftigede på disse platforme.

Ordningen vil medføre et begrænset yderligere arbejde for ligningsmyndighederne, ligesom ordningen vil være forbundet med et vist provenutab for det offentlige. Provenutabet antages at blive på omkring 25 mill. kr. i 1983, hvoraf de ca. 10 mill. kr. vedrører statskatten.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale forslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 750

1) Til statsministeren af:

Dohrmann (FP):

»Mener statsministeren, det er rimeligt, at nogle enkelte familier i Alssundområdet skal leve i økonomisk uvished i mange år, fordi vejdirektoratet tilsyneladende mener, der er behov for en domstolsafgørelse vedrørende ekspropriationserstatninger?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til sagen fra Alssund, hvor en erstatningssag fra 1977 nu af vejdirektoratet er appelleret til højesteret.

Dohrmann (FP):

I forbindelse med opførelsen af den nye Alssundbro blev det nødvendigt at inddrage en del jord til formålet. Nogle af de berørte lodsejere – og det ligger helt tilbage i 1977 – har endnu ikke fået deres sag afsluttet, fordi vejdirektoratet mener, det er nødvendigt at få nogle domstolsafgørelser i denne sag. Vestre landsret har afvist sagen og givet grundejerne medhold. Ikke desto mindre påstår vejdirektoratet, at loven er så uklar, at det simpelt hen er nødvendigt.

Derfor vil jeg spørge statsministeren, om ministeren ikke synes, det var bedre, at regering og folketing foretog en lovændring, en lovförenklning, således at alle, både vejdirek-

toratet og alle andre, der skal leve med loven, kunne tyde loven, således at det blev unødvendigt at pine folk på denne måde. Det er helt klart, at folk, der har fået udbetalt en erstatning i 1977, for længst har brugt pengene. Derfor håber jeg, at statsministeren her i dag kan give mig tilsagn om, hvis man ikke ligefrem vil trække sagen tilbage fra højesteret, at man så i det mindste endnu en gang vil drøfte den i regeringen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er ministeren for offentlige arbejder, som efter indstilling fra kammeradvokaten har besluttet, at landsretsdommen i de to erstatningssager, det drejer sig om, bliver prøvet for højesteret. Jeg tror, det var en misforståelse eller en fejllæsning, når hr. Dohrmann sagde, at vestre landsret havde afvist sagen. Det er ikke tilfældet. Vestre landsret har afsagt en dom, og det er den, som nu vil blive prøvet for højesteret.

Det drejer sig om ekspropriationer fra 1977 og 1978 i forbindelse med hovedlandevejen nord om Sønderborg. Det er især den ene sag, som, fordi det drejer sig om mange penge, har væsentlig betydning for lodsejerne. Det, det gælder, er, hvilken erstatning der skal gives for et areal, som automatisk nogle år før kom i byzone. Arealet har i øvrigt været pålagt byggelinjer og alt sådan noget væsen tidligere, men altså: det, det drejer sig om, er, om det spiller en rolle, at ejendommen nogle år forud blev lagt i byzone.

Der er tale om en principiel sag af meget vidtrækkende betydning for senere ekspropriationer, og derfor må jeg være ganske enig med ministeren for offentlige arbejder i, at landsrettens dom bør prøves ved højesteret.

Jeg har naturligvis fuld forståelse for, at lodsejeren kan føle det urimeligt, at han uforskyldt skal svæve i uvished om sin økonomiske situation i så langt et tidsrum. Men i øvrigt er det da ikke uvæsentligt, at lodsejeren har fået hele den tilkendte erstatning på 2½ mill. kr. for sin ejendom udbetalt, naturligvis med et forbehold, og at der ikke påstås nedsættelse af erstatningen for så vidt angår ekspropriationen af ejendommen som landbrugsejendom. Der er alene spørgsmål om, i hvilket omfang lodsejeren skulle kunne